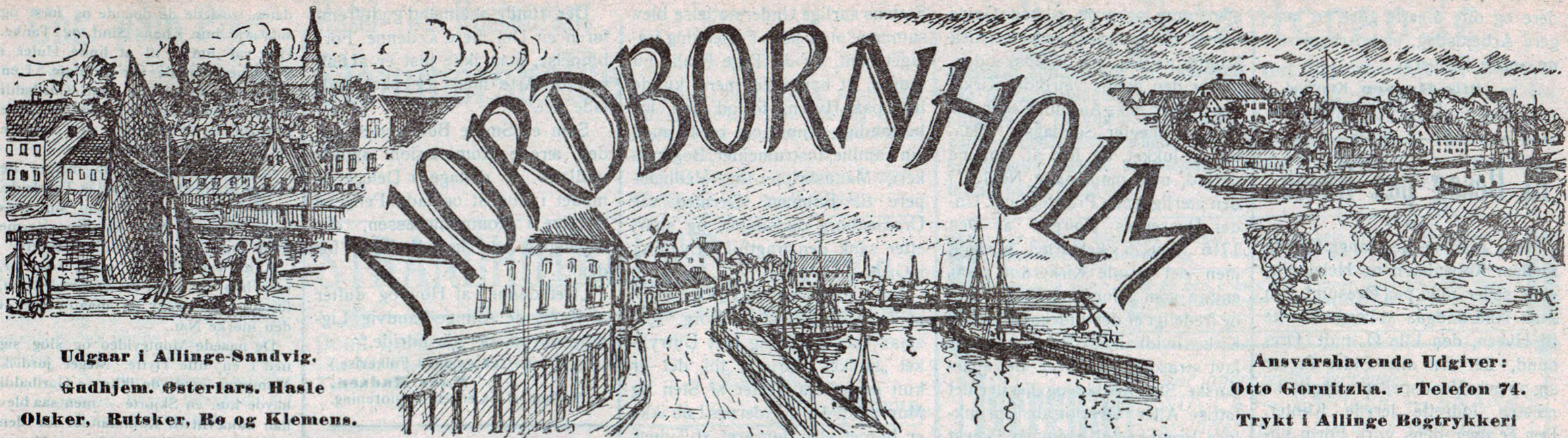

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Gudhjem. Østerlars. Hasle

Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Ud giver:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 255

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 1. Juli

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1932

Kanadas 30 Aars Krig.

—O—

Den mærkelige russiske Sekt,
som Leo Tolstoi skikkede den
canadiske Stat paa Halsen.

Telegrammer meddelte for en
Tid siden, at de canadiske Myn-
digheder havde arresteret 862
Medlemmer af den ejendomme-
lige Dukhobor-sekt, der i Britisk
Columbia har været til stor Gene
igennem de sidste 30 Aar.

Dukhoboerne stammede fra
Rusland. I Czartiden kunde man
regne, at mindst en Trediedel af
det vældige Riges Befolkning til-
hørte en eller anden Sekt. Rus-
land er jo nu engang halvasiatisk
og har derfor altid frembudt en
frodig Jordbund for mystiske og
mærkelige Lærer, der i højere el-
ler ringere Grad fjerner sig fra
den græsk-katolske Religion, som
var Rigets officielle før Revolutionen.

Stammende fra Indien og Persien,
forbedret af en Bonde og
Underofficer.

Blandt de utallige Sekter var
Dukhoborerne, der tillagde sig
selv Navnet „Den hellige Aands
Fornægtere“, Sektens oprindelige
Udspring kendes ikke. Da Myn-
dighederne fik Øje paa den, det
skete i 1750, var den allerede ud-
bredt og havde faaet oprettet Af-
delinger i en Række Provinser.
En Bonde ved Navn Silvan Koles-
nikow og en afskediget Underof-
ficier Savelij Kapputin — hvilket
oversat til Dansk betyder Kaalho-
vedet — skal have øvet en vældig
Indflydelse paa Lærens Udvikling,
men utvivlsomt er dennes Urgrund-
lag at finde langt tilbage i Tiden
og langt borte i Indien og Persien.

„Den indre Stemme“.

Kristne, Jøder og Tyrker kunde
optages i Sekten og deltage i den-
nes hemmelige Forsamlinger. Læ-
ren gaar kort fortalt ud paa, at
Menneskets ene Ledestjerne i Li-
vet og absolut eneste Autoritet er
„den indre Stemme“. Gud fornæg-
tes, Verdens Skabelse fornægtes,
og Sekten stiller sig absolut fjendt-
lig overfor Kirker og Præster.
Troen paa et Liv efter dette er-
statte Dukhoborerne med en Lære
om, at Sjælen efter Menneskets
Død overgaar til et andet Væsen
eller til en anden Verden. Visse
„Moralbegreber“ gøres gældende.
De lyder hovedsagelig som saa,
at Mennesker ikke bør spise Kød,
ikke stjæle Æg fra Hønsene, ikke
føre Krig og ej heller øve Vold
af noget som helst Art. Til dette
Dukhoboerne Sammenkomster,
der former sig saare uhyggeligt.
De begynder med Sang, men en-
der i vild Danseestase, under
hvilken Deltagerne flaar Klæderne
af sig og sluttelig synker halvt
bevidstløse sammen.

Forvisning — og dermed yderli-
gere Udbredelse.

Kejserinde Katarina den Anden

og alle hendes Efterfølgere paa
Ruslands Selvherskertrone for-
fulgte Dukhobor-sekten. Ret natu-
rligt maatte dens Indflydelse paa
Ruslands uvidende Almue anses
for farlig og yderst skadelig. Da
man imidlertid ikke kunde faa
Bugt med Sekterne trods strænge
Straffe, greb man til at forvise
dem til de fjerneste Vildmarker.
Men derved afstedkom man sam-
tidig, hvad paa ingen Maade havde
været Hensigten, at den under-
lige Lære spredtes over hele Lan-
det lige til Irkutsk i Sibirien. Thi
dengang havde man jo ikke Jern-
baner men maatte sende de forvi-
ste til Fods gennem Riget.

10,000 Sekterer til Canada.

Omkring Aarhundredskiftet fat-
tede Leo Tolstoi, Ruslands store
Digter Medlidenhed med de for-
vildede og stedse forfulgte Dukho-
borer. Han mente, at mange af
dem kunde bringes paa ret Køl,
blot de kom under bedre Forhold
end dem, det lidet oplyste Hjem-
land kunde byde paa, og det lyk-
kedes ham at samle 10,000, som
han fik sendt over til Canada.
Til at begynde med tumlede Stak-
lerne halvt forvirrede rundt i de
fremmedartede Omgivelser men
efterhaanden som de fik Jord og
Hjem, skabte de blomstrende Kolo-
nier i Britisk Columbia. Men det
sektariske Uvæsen blev de ikke
kvit. Det levede op igen, og i de
canadiske Skove genoptoges Duk-
hobor-Forsamlinger i nøjagtig
samme Form som i det fjerne
Rusland. Saa længe Canada var
uhyre tyndt befolket og uopdaget
af Udvandrerstrømmen fra Europa,
lod Myndighederne, der havde
saare lange Rejser at gøre, hvis
de skulde blande sig i Tingene,
Sekten i Fred. Men lidt efter lidt
ankom andre Emigranter til
de Egne, hvor Dukhoboerne havde
slaaet sig ned. Canadas Kultive-
ring skred fremad og Byer anlag-
des. Lovens Haandhævere kunde
ikke længere være indifferente.
Ogsaa de var kommet paa saa
nærf Hold, at de til Sekterne
maatte stille samme Krav som til
andre canadiske Borgere

Da Skolerne blev afbrændt og nøgne
Mennesker drev Politiet paa Flugt.

Først og fremmest rejstes Kravet
om, at Dukhoborernes Børn skulde
underkastes Skoletvangen. Men da
Sektens Lære har det Hovedpunkt,
at kun „den indre Stemme“ skal
adlydes, og da denne „Stemme“
intet har sagt om Skolevæsen, saa
blev Udviklingen den, at Politiet
maatte hente Børnene til Skolerne.
Børnene nægtede at arbejde. De
fik Ris, men de holdt sig ligesom
Forældrene til, hvad „den indre
Stemme“ maatte bestemme for
dem. En Nat satte Sekten Ild paa
hele fem Skoler.

Myndighederne tog nu haardt
fat. Der udrustedes en Straffeeks-

pedition til Distriktet. Politiet kom
dog ingen Vegne med Lovover-
træderne. Dukhoborerne greb gan-
ske simpelt til at møde frem foran
deres Huse splittetnøgne alle til
Hobe. Og da den udrustede Magt
stod forbløffet her over for, kom
Øjeblikket, da de mærkelige Men-
nesker greb Offensiven og med
Næverne kløede løs paa Straffe-
ekspeditionen, der maatte trække
sig tilbage i ikke synderlig god
Orden. Politiet trøstede sig med,
at naar det blev Vinter med Sne
og Kulde, vilde denne Forestilling
ikke kunne gentages. Men man
tog fejl. Hele Sekten, Mænd og
Kvinder, trodsede baade Kulde og
Sne i Adams og Evas Kostumer.
Denne Gang snuppede man dog
et Par Fanger med til den nær-
meste Politistation. Men deraf fik
man ingen anden Fornøjelse, end
at nogle Sekterer et Par Dage
efter mødte op under Udførelse
af deres mærkelige Danse krævede
Deres Meningsfæller udleveret.
Politiet tabte fuldkommen Slaget.

Da hele Canada maatte le,

Disse Begivenheder fandt Sted
i 1902, og i de 30 Aar, som siden
er henrundet, har det canadiske
Politi ustandselig ligget i Krig
med Dukhoborerne. Befolkningen
har dels moret sig, dels forarget
sig over Russerne Tusinder af
raadne Æg er anvendt som Kaste-
skyts, naar de nøgne Demonstan-
ter viste sig, og nu og da har
man til Skræk og Advarsel rullet
nogle Stykker af dem i Fjer efter
forudgaaende Neddypning i Tjære.
Dukhoborerne gav sig aldrig. De
fulgte stadig deres „indre Stemme“
og kappedes om at blive „Marty-
rer.“ I 1929 gik det saa vidt, at
75 nøgne Dukhoborkvinder i slut-
tet Trop drog igennem Byen Nel-
sons Hovedgade. Politiet greb ind.
Ja, man fik endog Militær frem
med Kanoner. Det blev en Scene
af tragikomisk Art.

— Tøjet paa, eller vi skyder!
raabte Løjtnanten, der førte Mili-
tæret. Ingen tog Notits af ham.
Kanonerne kørtes nærmere Demon-
stranterne, til sidst saa nær, at
Kanonmunderne rørte de nøgne
Mennesker. Det hjalp ikke. Og
skyde løs med Kanoner paa de
afklædte Kvinder — ja, det kunde
man dog naar det kom til Styk-
ket, ikke. Demonstranterne drog
sejrrig igennem Byen, og hele
Canada lo.

Men nu har Piben faaet en anden
Lyd.

Som Telegrammerne fortalte, er
der nu blevet Alvor i Tingene.
Uvæsenet skal have en Ende.
Hvorledes bærer Politiet sig nu
da ad? Derom oplyser de ameri-
kanske Blade, som med spændt
Opmærksomhed har fulgt Kampen.

Byen Nelson i Britisk Columbia
er stadig Stedet for Nøgendemon-
strationerne. Og Politiet her ryk-

ker ikke længere frem med Sky-
devaaben, men med nogle ejen-
dommelige Sprøjter. Vil Dukho-
borerne ikke parere Ordren om
at tage Klæderne paa, saa affyrer
Sprøjterne en Salve Olie, og umid-
delbart efter kastes Haandfulde
af Kløpulver imod de olierede
Kroppe. Virkningen er sikker. Klø-
pulveret hænger, takket være Olien,
fast, saa Ofrene i mindst tre Dage
ikke kan nære sig. Og de taber
dermed afgjort enhver Lyst til at
demonstrere i bar Figur. Ingen
„indre Stemme“ formaar igen at
drive dem til Aktion.

Canadas Politi imødeser forhaab-
ningsfuld endelig Sejr over den
Koloni, som Tolstoi godtroende
sendte over Havet.

(Fyns Tid.)

Landbrugernes Sam- menslutning.

Den 1. Juni havde L. S. i Pe-
dersker indbudt sine Medlemmer
til Møde i Forsamlingshuset med
Konsulent Brandt som Indleder,
ogsaa Mejeriforeningens Formand,
Hr. Brandt, Degnegaard, havde
lovet at tale. Man samledes ved
7,30 Tiden og flyttede først Radio-
apparatet ind i Salen og hørte
Moesgaard Kjeldsens Foredrag i
Rodioen om Arbejdet indenfor L.
S. Derefter fik Konsulent Brandt
Ordet og omtalte L. S. Opstaaen
og Berettigelse; han omtalte, at
det var tredje Gang, at Landbru-
get havde sluttet sig sammen i
de sidste 30 Aar, først i Agrar-
foreningen og senere i Landmands-
foreningen, der begge havde haft
Opgaver at løse i den Tid, de
fremstod, hvor de vel ogsaa havde
gjort en Indsats, men da de Op-
gaver, hvor de havde deres Virke-
felt, enten var løst eller traadt
i Baggrunden, var Foreningerne
ikke fulgt med Tiden, hvorfor de
var sygnet hen og opløst. Han
omtalte vore bestaaende Forenin-
ger, Landøkonomisk Forening og
Husmandsforeningerne og frem-
hævede, at særlig Landøkonomisk
Forening havde gjort et meget be-
tydeligt Arbejde paa de faglige
Omraade, særlig Kvægavl og
Planteavl; ogsaa Husmandsfore-
ningerne havde gjort en god fag-
lig Indsats, skønt de var af me-
get yngre Dato. Begge disse fag-
lige Foreninger raadspørges ofte
om erhvervsøkonomiske og politi-
ske Forhold, og det er en Brist
i vore Landbrugsorganisationer,
at man delte Jordbrugerne i to
Lejre, der ofte afgav vidt forskel-
lige Erkl. ringer, naar der af Lan-
dets Styrelse blev dem afasket
Erklæringer om Landmandsfor-
hold, hvorfor der heller ikke blev
taget synderlig Hensyn til de jord-
brugende Landmænds Interesser
paa højere Steder, men det bræn-
dende Spørgsmaal, der var frem-
me i Øjeblikket, var det erhvervs-

økonomiske, som L. S. nu var
rejst paa og som Landbo- og Hus-
mandsforeninger havde ladet ligge,
og som hvis det skal løses til
Gavn for det arbejdende Landbrug,
maa Jordbrugerne, store og smaa,
optræde i Fællesskab, skabe en
Enhedsfront og benytte de Midler,
som Landbruget raader over, til
Varetagelse af deres Livsinteres-
ser og sikre dem nogen Løn for
deres Arbejde, men ogsaa Opga-
ver af faglig Art kan L. S. godt
optage og gøre et Arbejde for,
uden dette vil Arbejdsomraadet
sikkert blive for snævert for L. S.
Begge Dele maa ogsaa kunne for-
enes. Personlig havde Konsulent
Brandt ikke gaaet med i L. S. ved
en pludselig Indskydelse, men ved
grundige Overvejelser, da han an-
saa det for Vejen, hvor Landbru-
get kunde hævde sig i Fremtiden
og maaske forhindre, at Landbru-
gere, store og smaa, blev drevet
ind paa rene Slavekaar af de øv-
rige Samfundsklasser her i Lan-
det, men fik lige Vilkaar med
disse.

Efter Konsulent Brandts sag-
lige og klare Foredrag, der for-
tjente at blive hørt af mange flere
end der var til Stede, fik Hr. Fre-
derik Brandt Ordet og omtalte
Arbejdet indenfor vore Trafikfor-
hold og deres Takster. Ogsaa Af-
sætningen af vore Landbrugspro-
dukter beskæftigede Taleren sig
indgaaende med og udtalte, at
Folk ude fra havde betegnet os
danske Landmænd som dygtige
Producenter, men meget daarlige
Forhandlere af vore Varer, da vi
producerede en Standard Vare,
men overlod til andre at afsætte
den, og derfor ikke havde nogen
som helst Indflydelse paa Prisene,
vi fik paa Verdensmarkedet. Han
omtalte de daarlige Afsætningsfor-
hold for Smørret og anbefalede
Medlemmerne indenfor L. S. at
støtte Forsøget med Pakning af
Smørret; han ansaa det for nød-
vendigt, at vi mere kom ind paa
en Byttehandel med Varer i Ud-
landet, men det var ikke altid, at
Landmændenes Interesser faldt
ganske sammen med Købmændenes,
de købte bl. a. Kul i Polen,
skønt vi ikke sælger noget videre
til Polakkerne. Han mente, at vore
Førere havde gjort sig skyldige i
en Del Slendrian overfor de Op-
gaver, Landmændene havde be-
troet dem, de trængte til at vaag-
ne mere op eller give Plads for
andre, som ikke havde saamange
Hensyn at tage enten til Politik
eller til Aktier og Obligationer,
men vilde gøre et uegennyttigt
Arbejde for den Stand, der havde
betroet dem Opgaver til varetagelse.
Han anbefalede L. S. at faa de
rette Folk paa de rette Pladser og
gøre et ihærdigt Arbejde for at
ogsaa Jordbrugeren kunde tjene
en Dagløn ved sit Arbejde, da
ogsaa vi Jordbrugere var Arbej-

dere og ofte maatte gøre en længere Arbejdsdag, end Arbejdere i de andre Erhverv.

Otto Hansen, Kratlund, ved Bladudvalget.

Et Besøg paa Hveen.

—0—

Naar man færdes langs Kysten mellem København og Helsingør, eller sejler man paa Øresund, kan man ikke undgaa at lægge Mærke til Hveen, den lille Ø midt i Øresund, der fra alle Sider hæver sig op over Vandspejlet med stærke næsten lodrette lerede Klinger. Der er over dens ydre Form noget fornemt, noget, der ligesom holder paa Afstand.

Og naar man efter et Par Timers Sejlads fra København stiger i Land ved Dampskibsbroen i Bækvig, en lille Fiskerby, der kun bestaar af nogle faa Huse, har man straks Fornemmelsen af, at her er den store Verdens profane Larm, Støj og Spetakel lukket ude. Idyllen, der i vore Dage bliver mere og mere husvild, har endnu herovre et Fristed, saa længe det varer. Man ser straks ved Ankomsten til Øen, at den ligefrem er skabt som Landliggerforstad til København, her er næsten ingen Vognfærdsel, ingen Cykler, ingen Automobile. Der kan ikke være Tvivl om, at et mondænt Københavner-Badeliv vilde have udfoldet sig mellem fornemme Strandvillaer paa den lille Ø, om ikke Historiens lunefulde Muse ved Roskildefreden 1658 havde anbragt den usynlige Mur Vesten for Hveen.

Ved at følge en Hovedvej, der fører tværs over Øen, igennem Bakker og Dale, har man fra flere Højder en udmærket Udsigt over Øen, der giver Indtryk af, at være overordentlig frugtbar, og hvorfra Udsigten udvider sig, saa Sjælland og Skaanes Kyster indrammer Horisonten, medens Sundet trækker sin blaa Indfatning om Øens Kyst. Blikket oplives af Øens mange spredtliggende Husmandshuse og Gaarde med rødmalet Bindingsværk paa Kryds og Tværs gennem Murene, og som endnni mange Steder kryber ned i en lunende Jordfold. Tæt Læbælte er der om de fleste — for Efteraarssuset er nok ikke til at spøge med herovre paa den værgeløse Ø.

Ikke mindre end seks forholdsvis store Byer møder Øjet heroppe fra. Mod Nord ligger Helsingør med Renæssanceborgen Kronborg, og paa den modsatte Sundbred ligeoverfor Helsingborg med Resterne af sin gamle middelalderlige Borg Kärnan. Mod Øst har man Landskrona, en By i rig Udvikling. I sydøstlig Retning skimter man Tvillingtaarnene paa Domkirken i den gamle Ærkebispesøst Lund, og endelig mod Syd hæver Taarnene sig op fra de to Storbyer Malmø og København. Sundet er bedækket med Sejlere af alle mulige Former og Størrelser. Skibe under alle Nationers Flag krydser her forbi hinanden. Man forsøger at tælle dem, men opgiver det snart. Vi staar her paa en af Verdenshandelens Kongeveje.

Øen har kun en tætbebygget Landsby Tuna, og her ligger Kungsgaarden, Skolen, Præstegaarden og den ny Kirke samt Vindmøllen, der har afløst Tyge Brahes gamle Papirmølle og Resterne af Uranienborg. Medens den ny Kirke ved sin Beliggenhed nærmest giver et kedeligt Indtryk, interesserer den gamle Sct. Ibs Kirke med sine alentykke Graa-

stensmure og groft takkede Gavle som et uforgængeligt karakteristisk Mindesmærke fra Dansketiden. Nu er den gamle vejrbidte Kirke, der i over seks Aarhundreder gav Hveens Slægter Søndagsly, aflaa-set og lukket, og for at komme derind, maa man laane Nøglen i den nærliggende Præstegaard. Under Russernes Hærgen af Øen 1716 blev Kirketaarnet ødelagt, men det gamle Kirkerum staar endnu som i fordums Dage. Tyst og fredeligt er der under den gamle Kirkes hvidkalkede Rundbuer, der lavt strækker sig over de spartanske Stolerækker og hegner det fattige Alter. Overfor den prunkløse Prædikestol, som en Provst af den gode gamle Type godt kunde udfylde, ser man stadig Tyge Brahes Kirkestol.

Kun faa Skridt fra den gamle Kirke finder man mellem Træer og Buske Øens største Seværdighed: Resterne af Tyge Brahes navnkundige „Uranienborg“, hvorfra der gik Ry over Verden, og hvor der i sin Tid fandtes enestaaende Samlinger af Instrumenter og Bøger til Hjælp ved Himmelrummets Udforskning.

Grundstenen til Uranienborg blev lagt ved Solopgang den 8. August 1576 paa en højtbeliggende stor rund Plads, og i de paafølgende fire Aar rejste Tyge Brahe her en mærkelig fantastisk Bygning, snurrig, sindrig, dristig, uden Mage, en løjerlig Blanding af Altaner, Smaakupler, Spir, Fløje, Gallerier og Vægtergange og over det hele hvælvede sig en mægtig Hovedkuppel, der afsluttedes af et turbanlignende Spir, paa hvis Spids en forgyldt Vejrhane — der forestillede den vingede Hest, Pegasus — drejede sig for Vinden og glimrede i Sollyset. Værelser og alt var indrettet stort og pragtfuldt. Og uden om Slottet voksede der i Aarenes Løb en prægtig Have op. Først var der Prydhaven men et Mylder af sjældne, i Norden hidtil ukendte Vækster, der stod plantede i regelrette, matematiske Figurer. Uden om den var der et Læbælte af Frugttræer, der bestod af lutter udsøgte kraftige Eksemplarer, som var forskrevne rundt omkring fra hele Europa.

Her boede og virkede Tyge Brahe i en og tyve lange Aar som en fri Videnskabens Fyrste paa sin Ø, omgivet af en Stab af Videnskabsdyrkere og Elever, og den lille Ø, der med ham saa pludselig blev det mærkeligste Sted i Norden, modtog Besøg af fornemme Gæster, Konger baade fra Indland og Udland og andre fyrstelige Personer, der vilde lære et kende de mange mærkelige Instrumenter og de industrielle Anlæg (Bogtrykkeri og Papirmølle), som her var samlede, de mange aandrige Indskrifter, som overalt mødte Øjet, og ikke mindst den Mand, der var Sjælen i det hele. Hele Verden kendte Tyge Brahe og hans Ø, og hvad der her øvedes paa Videnskabens og Kunstens Omraade.

Men alle disse Bygninger, Anlæg og Instrumenter kostede mange Penge, og uden mægtige Summer fra den danske Statskasse og store Tilskud fra hans Ven og Velynder, Kong Frederik den Anden, kunde Tyge Brahe ikke bo og virke her i disse pragtfulde Omgivelser. Trods sin Visdom havde han dog bygget sin Tilværelse paa Sand. Han havde knyttet sin Skæbne til et eneste Menneske, og da denne Støtte, Frederik den Anden, i Aaret 1588, lagde sine Ben til Hvile, begyndte Tilværelsen at blive mindre behagelig for den berømte Videnskabsmand.

Statens aarlige Understøttelse blev sammen med hans Forlehnning frataget ham, og da Tyge Brahe nu indsaa, at han ikke mere kunde leve paa Hveen, forlod han for bestandig denne og rejste med sin Familie, Instrumenter, Bogtrykkeri, Manuskripter og Medhjælpere til Bøhmen. Dermed var Uranienborg dødsdømt, og snart efter sank den pragtfulde Bygning i Grus.

Naar man staar ved „Ruinerne“ af Tyge Brahes stolte Borg, forstaar man pludselig helt Udtrykket „sunket i Grus“; thi det er kun meget faa Rester af Sten og Murværk, der i Tidernes Løb ikke er fjernet eller fortæret af Tidens Tand. Efter at det hele i mange Aar havde været dækket af Grønsvær, opdagede man ved et Tilfælde den hvælvede Kælder, som har været under det Rum, hvor Tyge Brahes Tjenerskab boede. Senere har man udgravet Resterne af det kemiske Laboratorium og Kælderen, hvori Bogtrykkeriet var installeret, samt Uranienborgs 20 Meter dybe Brønd, hvorfra Vandet i sin Tid ved hydraulisk Tryk førtes gennem Ledninger rundt i alle Bygningens Værelser og Rum.

Tidligere har Hveen kun været sparsomt besøgt af Turister, men nu, da en Dampbaad jævnlig om Søndagen sejler dertil fra København, har Besøget om Sommeren været meget livlig. Selve Hveen har maaske ikke noget at byde paa; den er et Stykke ensom Natur, ligesom skaaret ud af den sjællandske Muld. Men for den, der er boende i København, eller kun i nogle Sommerdage besøger vor Hovedstad og gerne for en kort Stund vil bort fra Gadens Larm og støvfylde Luft og ud i den friske Luft og ud i den friske Natur, da er et Besøg paa Hveen virkelig af Interesse.

Og naar man mod Aften vender tilbage til Byen efter at have tilbragt en rolig Eftermiddag derovre paa den gæstfrie og stille Ø, og fra den lille Dampers Dæk ser Solen ligesom forsvinde forude paa Sundets stille blanke Flade, da maa man tænke paa Johan Ludvig Heibergs skønne Digt til Minde om Tyge Brahes Stjerne:

„Solen sank bag grønne Lund,
og den klare fulde Maane
mellem Sjølund's Kyst og Skaane
straaled over Øresund —.”
Arthur Dalsby.

Ligningskommissionen.

Hr. Redaktør! Under De mig Plads endnu en Gang til en Opsats i Deres ærede Blad?

Medens min første Artikel om ovenstaaende Thema meget vel kunde være taget til Efterretning af den ærede Kommission, da den var baade upersonlig og saglig, forekommer det mig, at min Modpart, Hr. Larsen, ikke saa godt kunde undlade et Svar paa min sidste Artikel. Ikke desto mindre gør han det. Det er maaske klogt, men mandigt er det ikke; thi vel trak Nettet sig betænkeligt sammen om Hr. Larsen; men han havde dog den Udvej at bekende sin Fejltagelse, og det staar en ærlig Mand sig altid ved.

Det er nu slaaet uhjælpelig fast, at Ligningskommissionen sidste Aar har konsumeret Kaffe for Kr. 182 paa Kommunens Regning.

Endvidere er det godtgjort, at Formanden har haft gratis Telefon fra Kommunen, og den Paa-stand, Hr. Larsen fremsatte, at man drak Kaffe, fordi Kommunen sparede Telefonudgifterne til Kommissionen, har vist sig at være urigtig.

Der kunde saamænd godt fremføren en Del mere i denne Forbindelse, som ikke just er af flatterende Art; men jeg skal undlade det.

Som en Smule Bod synes jeg, den ærede Kommission skulde undlade at deltage i Delegeretmødet i August og lade Pengene forblive i Kommunekassen, der rimeligvis har haardt Brug for dem.

„Det donner af Hov og dufter af Kaffe, de Allinge-Sandvig Ligningsmænd, der de udride.“

(Frit efter en gammel Folkevis.)

Mads Madsen.
Medlem af Skærvesl. Fagforening.

Fra Uge til Uge.

—0—

Mejeribestyrer Th. Hansen fylder i Morgen, Lørdag, 50 Aar, og har siden 1912 ledet Virksomheden paa Kajbjerggaard, som i Løbet af de sidste 20 Aar under hans dygtige Ledelse er udviklet til et 1. Kl Mejeri med dertil hørende Fabrikation af Eksportfløde og Iscreme. Ogsaa paa det kommunale Omraade har Hr. Hansen ydet sin Indsats. Til Lykke!

I vanskelige Tider spejder man efter enhver Chance.

Det er ikke uklogt at spille i Varelotteriet — Lotteriet, der giver de store Chancer for Gevinst. Der er endnu 83,400 Gevinster tilbage i Serien, og et Lod koster kun 3,60 til 4. Trækning, der trækkes 6., 7. og 8. Juli. Fornyelsen og Salget slutter henholdsvis 4. og 5. Juli.

Bryllup.

Førstkommende Tirsdag 5. Juli vies i Vor Frelasers Kirke, Kbh. Skibsprovianteringshdl. Alfred Larsen, Marseille, Søn af Kbm. I. B. Larsen, Allinge, til Frk. Eva Rasmussen, Datter af Skuespiller R., Kbh. Middag i Brudens Hjem, Amager Fælledvej 314, Kbh. S.

Sommer-Revuen 1932

kommer til Allinge og spiller paa Christensens Sal førstk. Torsdag. Læs Annoncen.

Anita Garibaldi.

—0—

Det var i Brasilien, at Garibaldi fandt sin Anita. Han var den Gang ung Kaptajn og deltog i Frihedskampen.

Anita var 18 Aar, fyrrig og mørk af Lød efter sin Kreolerafstamning. Hun hed egentlig Mari Ribiera. Hendes Hytte var ikke stor; men stort og varmt var hendes Hjerte. Roserne blomstrede om hendes Hjem og Palmerne var høje. Havet var ganske nær og der laa Garibaldis Skib.

Han havde nogle Timer fri i sin travle, krigerske Tilværelse og gik op mod Hytten for at søge Hvil.

I Døraabningen mødtes de. Garibaldi blev straks betaget af den unge Kvinde, han fulgte efter hende ud i Gaarden, hvor Fontænen kølige Vandspring forøgede Stemningen og drog hans Tanker ind i et Væv af alt andet end Krigsplaner. Han mindedes sin egen Moder, Hjemmets Arne. Hans Drømme om Erobringen af Lande forvandlede til Drømme om Erobring af denne yppige Figur, som stod ved hans Side. Vel havde han ikke megen Tid til Kærtegn og Kærlighed; Dagen hældede mod Natten, og den unge Kvinde bojede sit Hoved mod hans Skulder. Hendes Røst mindede om Nattergalens i Maj Maaned.

Han spurgte hende, om han maatte kalde hende „Anita“, om hun vilde være hans.

Saa slog han sin Kappe om hende og bar hende ned paa sit Skib; thi hendes Svar var: „Hvor Du gaar hen, følger jeg Dig“. Og saa gjorde hun.

Paa Havet med paa Landet veg Anita aldrig fra Garibaldis Side. Hendes Hest fulgte efter hans. Hun brugte Bøssen mod dem, som var hans Fjender. Var der Stilstand i deres Angreb eller Flugt, hjalp hun de saarede Sol-

dater, trøstede de døende og først og sidst var hun i hans Sind og Tanke. Hun var hurtig til at finde Huler i Bjergene, om de var forfulgte. I en saadan fødte hun sin Søn. Garibaldi fandt gode Mennesker blandt Bønderne som tog sig af hende og den nyfødte og gav dem det nødvendige.

Efter tolv Dages Førløb maatte de videre. Barnet blev svøbt i et Tørklæde, som Garibaldi bandt om sin Hals under Kappen. Med sin egen Varme holdt han Livet i den lille Menotti.

Anita var frisk og stærk som før, men han var angst for det spæde Barn, for Floderne, som de maatte over i den mørke Nat.

De naaede Montevideo og slog sig ned i en lille Hytte. Meget jordisk Mammon havde de ikke — Garibaldi havde kun en Skjorte — men saa blev han udmævnt til Kommandør for den italienske Afdeling i Hæren. Mange hyldede ham og betragtede hende som en Heltinde. De nød den haardt tiltrængte Ro efter Slag og Flugt og Barnets Fødsel.

Her blev de gift og viet i San Francisao's Kirke. Barnet fik ordentlig Pleje og blev døbt.

Men medens Garibaldi atter begyndte at længes ud mod Heltedaa, fik Anita Bekymringer, hun ikke før havde kendt. Hun anede, at han denne Gang ikke tog hende med. Derfor flettede hun af hans lange, lyse Haar en Kæde, som hun tog paa sin Hals, hvor den blev siddende for bestandig. Nødig fandt hun sig i at blive sendt til Nizza, Garibaldis Fødeby, men hun var sin Mand lydig og en god Moder vilde hun ogsaa være, derfor bojede hun sig for Nødvendigheden.

Længe blev hun dog ikke i Nizza. Ved Garibaldis Hjemkomst, thi denne Gang var det Fædrelandet, Italien, der var i Nød, bad hun ham om en Bøsse, en Hest og Pladsen ved Siden af ham.

Italiens Enhed var Garibaldis Drøm. Roms Indtagelse var derfor nødvendig. Anita maatte hjælpe sin Helt til Drømmens Opfyldelse.

Garibaldi tager atter fat med faa sammensvorne, der nærmest ham er Anita, fordi hun er klædt som en Mand. Over den røde Skjorte bærer hun en vid Kappe; thi hun er paany i Svangerskab, og hun er ikke saa stærk som før. Men hendes Mands Tab er hendes, hans Sejr er hendes. Hun tror med sin stærke Vilje at kunne overvinde sit Køn's Svaghed. Hun opliver Soldaterne under de haarde Strabadser. Men til sidst maa hun selv bukke under.

I Sumperne ved Ravenna faar hun Malaria, og Augustsolens stærke Hede gør det umuligt at fortsætte. Feberen tager overhaand. Garibaldi bærer hende i sine Arme til et Leje. Soldaterne søger efter Vand til hende. Nu og da slaar Anita de store, sorte Øjne op. Han, som hun søger, staar bøjet over hende, forglemmende, at Østrigerne er paa Spor efter ham. Han betages af Sorgen over at skulle miste sin trofaste Livsledsagerinde.

Hun har nu lukket sine smukke Øjne for bestandig. Fædrelandets Skæbne er i hans Haand. Soldaterne maa grave et Hul i Sandet, hvor det afsjælede Legeme lægges, og videre gaar det. Den 20. September rider Garibaldi og hans Trop ind ad Roms Porte.

Og nu er der gaaet 50 Aar, siden Garibaldis Død. Ved Vatikanet, paa Højen Gianicolo har Italien rejst Frihedshelten et værdigt Minde. Ved Siden af dette har Mussolini nu ladet afløre et nyt Mindesmærke: Anita til Hest med sit Barn.

Fest uden Sange er ikke nogen rigtig Fest!

En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faar De Allinge Bogtrykkeri.

Avismakulatur,

rene Aviser, bundtet i Pakker a 5 kg (ca. 300), sælges for 75 Øre

Allinge Bogtrykkeri.

Forretningskonvolutter sælges med Firma for kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Ung, pæn Pige

der har Lyst til at passe Forretning, samt en Kone, der kan gøre Fjerkræ istand, søges straks.

Chr. Jørgensen, Allinge.

Ølsker Husmandsforening.

Udflugt til Sommermødet i Brændeskovshave i Ibsker Onsdag den 13. Juli. Der køres fra Forsamlingshuset Kl. 12,30. Prisen er 2 Kr. for Voksne, Børn mellem 7 og 14 Aar 1 Kr. Deltagerne bedes melde sig til Bestyrelsen senest Lørdag den 9. ds.

De, der ønsker Kartoffler sprøjtet, bedes henvende sig til Anton Haagensen.

Bestyrelsen.

En Pige,

som kan ligge hjemme, søges fra 1. Juli.

Silberstein, Sandkaas.

Hjertelig Tak

for udvist Opmærksomhed ved vort Bryllup.

Inger og Axel Jensen.

Frelsens Hær.

Fredag Kl. 8 Havefest ledet af Major Hougaard og Km. J. Larsen.

Hjælpe-Stuepige

søges paa Grønbechs Hotel.

Det afdøde Enkefru Johanne Selberg tidligere tilhørende Hus i Sandvig er til Salg ved Henvendelse til Dommerfuldm. Lyster og Munch, Rønne.

Biler udlejes.

15—16 Pers. Turistbil.
12—13 — Charabanc.
6—7 — Chrysler.

Vilh. Riis, Allinge. Tlf. 131.
Al Lastkørsel udføres.

Hotel „Allinge“.

Have-Restauranten anbefales.

Nyt opsat Keglespil.

En Pilsner vundet i Keglespil i Haven smager altid godt.

Fine Kartoffler

sælges, 6—7 Øre pr. Pd.

Chr. Jørgensen, Allinge.

Over Land

til Simrishamn, Malmö og København.

S/S Hammershus sejler fra Allinge Kl. 9 Mandag, Tirsdag, Torsdag og Lørdag. — Søndag Kl. 8 og 18,30. Ank. til København 1,25. Hurtigste, billigste og bekvemste Rejserute.

Enkeltbillet gælder Tur—Retur.

Simrishamn samme Dag 5 Kr.

Christanse—Gudhjem Onsdag og Fredag m. Afg. fra Allinge 9,30. Pris 4 og 2 Kr.

Nærmere ved Turistbureauet, Sandvig Tlf. 100. og Dampskibsexp i Allinge, Tlf. 75.

Allinge Teater.

Torsdag den 8. Juli Kl. 8

Sommer-Revuen 1932.

„Her er Liv og glade Dage —“

Billetpriser 2,40 og 1,80 plus Skat.

Jens Rasmussen Ras.

Gratis Bal

hver Lørdag Aften.

HOTEL SANDKAAS.

Hotel- og Restaurant Stammershalde

anbefales som Øens smukkeste Udflugtssted. Hver Søndag Eftm. Koncert fra 4—6 og Aften-Dansant fra 8—12.

1ste Kl. Varer. Moderate Priser. Madkurve kan medbringes.

STRANDHOTELLET i SANDVIG

har aabnet Sæsonen.

Øens livligste Etablissement.

1ste Kl. Restaurant. Moderate Priser.

Telefon 14.

Ærbødigst

Fr. Bidstrup.

Badeartikler.

Mange fikse Nyheder.

Nordlandets Handelshus.

Spiralsenge,

Madrasser.

Vattæpper.

Stort Udvalg

i Nordlandets Handelshus.

DET VÆKKER ALTID GLÆDE —
naar Heldet tilsmiler En. — De kan selv hjælpe paa
Heldet ved at købe et Lod i Varelotteriet — Lotteriet
med de mange Chancer.

Der er endnu 83.400 Gevinster tilbage i Serien, og
alle Gevinsterne er dansk Arbejde. Fornyelsen slutter
4. Juli, Salget 5. Juli. Trækningen finder Sted 6., 7.
og 8. Juli. Og et Lod koster kun Kr. 3.60.

VARELOTTERIET

Skal De paa Udflugt,

saa husk at købe Thermoflasken i Produktet. — Vi har stort Lager endnu til billige Priser. Paa en Thermoflaske holdes Kaffen varm og Snapsen kold.

Produkten.

Alle Sorter Grøntkonserver

Fiskekonserver, benfri Sild, Sardiner, Ansjoser, Hummer, Krabber m. m. m. købes absolut bedst og billigst i

Produkten.

Er Kaffe og Æl blevet for dyrt,

saa lav Vin; det er endnu billigt, og vi sælger B. B. Vin-gær og alt Tilbehør til Vinfabrikation.

Produkten.

Skal Høet saltes,

saa køb Høsalt til billig Pris i

Produkten.

Mejeriet

Kajbjerggaard F lodeis F laskeløde

Vi anbefaler vor Flødeis og vor Flaskefløde.

Hos vore Forhandlere i Allinge-Sandvig, Tein, Ølsker Brugsforening og i Hasle kan alle Sorter Flødeis faas uindpakket uden forudgaaende Bestilling. — Bestillinger paa indpakket Is modtages gerne overalt.

Ring til Allinge 86 og Isen bringes.

Vore øvrige Mejeriprodukter bringes i Erindring.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865.

Chr. Dideriksen, Rønne.

Tlf. 865.

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.

I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Enten De biler eller cykler eller gaar

gennem Hasle

lige meget om Hellig eller Sønn, bør De stoppe op ved Marckmanns Kiosk, hvor De faar Bornholms bedste FLØDEIS, Vaffel-Bæger-Pind, nemlig **Karlsens**.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Der siges af Herrerne i Hasle — ja over hele Øen — at **Kjær's smertefri Barbering** virkelig passer, og Klipningen efter sidste Mode, den er fin.
Damerne siger: Kjær er den eneste der klipper, som det skal være, den **fineste og holdbareste Ondulation** udfører han, **Vi gaar til** **Kjær**.

Iscreme!

Vor anerkendte Iscreme:

NUCCA — VANILLE — ANANAS
er atter paa Lager i vort Depot i
Allinge ved Chr. Jørgensen. Tlf. 144.

anbefales.

Akts. Bornholms Iscreme-Fabrik, Rønne.

Tlf. 216 og 599.

Naar Solen skinner om Søndagen

er det rart at have Film i Kameraet. Husk derfor at forsyne Dem i **Marckmanns Bog- og Bladhandel, Hasle**.

Hvorfor købe Tryksager

Indpakningspapir og Poser

hos omreisende Agenter, der paa Grund af Rejseudgifter maa beregne større Avance paa en ringere Vare, og sælger denne paa Efterkrav og uden Garanti.

J. Sornitzkas Bogtrykkeri, Allinge,

er De altid sikker paa at faa Deres Tryksager godt udført til den billigste Pris og saa vidt mulig omgaaende Levering. Telefon 74. Indpakningspapir, Økonomruller, Konvolutter & Poser til Fabrikspris.

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

Niels V. Grooss

Blikkenslager.

Aut. Gas- og Vandmester.

WC, Kloak- og Centralvarmeanlæg.

Tilbud og Overslag gratis.

Marckmanns

Bog- og Bladhandel

modtager

Annoncer og Tryksager

fra Hasle og Omegn til

Nordbornholms Bogtrykkeri.

Trykprøver forefindes.

Priser opgives.

Gornitzka, Allinge.

Allinge Fiskehus

køber og sælger al Slags

Fisk og Fjerkræ.

Chr. Jørgensen.

Tlf. Allinge 144.

Overretssagfører

Jac. Jensen.

Inkassationer, Ejendomshandler. Dokumentskrivning, Dødsbøbehandling m. v.

Kontor i Allinge:

(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).
Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

Aktieselskabet

Hasle Bank

modtager Indskud paa Indlaansbøger og Folio, Termindydelser til Kreditforeninger, ordner Kreditlaan m. m.

Moderne Sommersko

faas til en billig Pris hos

Carl Larsen, Vesterg., Allinge.

Bornholms

Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa
3 Mdr. Opsigelse 4,5 pCt. p. a.
Alm. Sparekassevilkaar 4 -

Boxer udlejes.

Færdige

Sommer-Kjoler

er paa Lager i

Uld- og Bomuldsmouseline

Tobralco, Kunstsilke m. m.

Fikse Kjoler

i Bomuldsmouseline fra 3,50.

Hvide Tenniskjoler fra 4,90.

Ensfarvede kogeægte

Kjoler 4,85.

Uldmouselinekjoler

med længe Ærmer fra 10,25.

Stort Udvalg i Vaskebluser.

Magasin du Nords Uds.

v. Victor Planck, Allinge.

D. F. D. S.

REJSEBUREAU

Billetter for Rejse med Skib og Tog overalt i Indland og Udland.

Rejseplaner tilrettelægges.

Hotellophold reserveres.

Billige Ferierejser.

Billetter til D. F. D. S.'s

Indenrigs-Ruter.

Alle Oplysninger meddeles:

Bogtrykker Otto Gornitzka

ALLINGE

det hørtes over hele Stationen —
Nej Tak, Marie, nu gaar jeg hjem
saa kan Du mere Dig med at køre
frem og tilbage, saa længe Du vil.
Og da Marie sent om Aftenerne
endelig stod ud i Hedehusene
var der ingen Modtagelseskommité